SLAGELSE LÆRERKREDS.
KREDS 54
Matildevej 9, 4200 SLAGELSE. TLF. 58 52 82 88.

email 054@dlf.org www.slagelselærerkreds.dk

Mundtlig beretning

2014.

Forslag til opdeling af beretningen:

Emne	Underpunkt	Mundtlig beretning	Skriftlig beretning
Regeringen/under-visningministeren	200 året for folkeskolen Folkeskolereformen	3 3 - 5	 5 - 6
Kommunernes Landsforening/ Overenskomst-forhandlingerne	Lockouten Lov 409	5 5 - 6	3 – 4 4 - 6
Kommunale forhold	”Forståelsespapiret” Konstitueringsaftalen Økonomi Inklusion Professionsidealerne MED-udvalgene	6 - 8 8 8 - 9 10 11	4 6 6 - 7 6 7 - 8
Kredsforhold	Lærernes løn- og arbejdsforhold Organisatoriske forhold Arbejdsmiljøforhold Sagsbehandling Pensionistfraktionen Kredsens økonomiske forhold		6 9 – 10 9 9 – 10 10 11 11

Mundlig beretning

”Annus Horribilis” betyder på latin et forfærdeligt år. Og et forfærdeligt år har 2013 været for den danske folkeskole og for skolerne i Slagelse kommune. Det vil denne mundtlige beretning bære præg af. Den er ikke særlig morsom!

I år er det **200 året** for den første folkeskolelov i Danmark. I 1814 underskrev Kong Frederik d. 6. en række skolelove, der dannede grundlaget for den danske folkeskole – og det danske skolesystem i al sin mangfoldighed. Med dannelsen af Danmarks Lærerforening i 1874 fik lærerstanden en fælles stemme, som arbejdede for bedre forhold på skolerne.

Lærernes vigtigste betydning har altid ligget især i den relation mellem lærer og elev, som har været kernen i enhver form for skolegang. Lærerne har igennem tiden haft stor indflydelse på elevernes trivsel, fremtidsudsigter og livssyn – ud over den viden og de færdigheder, undervisningen og læringen skaber hos eleverne. Det er også udtrykt i Danmarks Lærerforenings motto fra 1920: ” Vi lærer for livet – ikke for skolen.” Det skabte stor respekt om læreren, der i anseelse og indflydelse stod lige under sognepræsten i alle sogn i Danmark.

Lige nu arbejder alle skoler på højtryk på at forberede en ny folkeskolelov efter at regeringen, folketinget og Kommunernes Landsforening igennem flere år har beklikket lærernes duelighed og dermed folkeskolens image. Det syn på lærerstanden er ikke det bedste udgangspunkt for en omfattende ændring af folkeskolen.

Der er flere elementer af **folkeskolereformen**, som jeg finder positive, men der er i sandhed også elementer, som synes at være problematiske.

Det er positivt, at elevernes **undervisningstid** øges; men effekten af den øgede undervisning er betinget af, at undervisningen er velforberedt af en uddannet lærer.

Det er positivt, at der fremover gives mulighed for **understøttende undervisning** og faglig fordybelse. Skal undervisningen understøttes på en måde, der giver mening for alle elever, er det imidlertid en forudsætning, at også den understøttende undervisning er forberedt og tænkt i nøje sammenhæng med den fagfaglige undervisning, den skal understøtte. Jeg har svært ved at se, at andre end primært lærere kan løfte den opgave! Nu har skolelederne af Slagelse Byråd fået den svære opgave at beskrive, hvordan der kan komme flere pædagoger ind i skolen. Jeg vil appellere til, at man holder sig målet for øje: At elevernes faglighed og trivsel skal øges! Får læreren tillagt den understøttende undervisning til sin fagfaglige undervisning, vil hun få endnu bedre mulighed for at udfordre den enkelte elev og for at inddrage flere og mere spændende undervisningselementer. Det er ikke pædagogens spidskompetence! Og vi skal heller ikke glemme, at undervisning i de timeløse fag, faglig fordybelse og lektiehjælp, klasselæreropgaverne og uddannelsesvejledningen nu fremover skal varetages i den understøttende undervisning, så der er ikke meget plads til aktiviteter, hvor pædagogernes kompetencer kan komme i spil.

Jeg forstår så udmærket, at pædagogerne og BUPL i en tid med faldende børnetal kæmper for deres stillinger, men folkeskolereformen er altså ikke lavet for at skaffe pædagoger fuldtidsstillinger.

Det synes oplagt, at skolen skal **samarbejde** med det samfund, som omgiver skolen, hvilket jo er en mulighed allerede i dag, som bruges i vid udstrækning. Det er kun skolernes økonomi, der sætter begrænsninger.

Skolen har samtidig med undervisningen også en opgave i at løse andre af samfundets opgaver. Fremover skal skolen således også sørge for, at eleverne bevæger sig i skoletiden. Det har sådan set været et indsatsområde i Slagelse Kommune med mere **bevægelse i undervisningen**. Skal eleverne bevæge sig endnu mere, kunne det faktisk let klares ved at indføre stopforbud for forældrenes biler i en radius på 500 meter fra skolerne på skoledage.

Jeg finder ærlig talt, at de **lange skoledage** er et generelt formynderisk udtryk for manglende tillid til hjemmets og forældrenes egen formåen. Og for at finansiere hele herligheden er det nødvendigt, at lærere og børnehaveklasseledere underviser to lektioner mere hver uge. Man fristes til at spørge, om der nu er garanti for, at en længere skoledag øger elevernes udbytte af undervisningen, hvis underviserne som en konsekvens af øget undervisningsforpligtigelse er dårligere forberedt og har forringede vilkår.

Samtidigt betyder en længere skoledag, at SFO, Fritidshjem og fritidsklubber sættes under pres. Mange forældre vil helt sikkert vælge en dyr pasningsordning fra, og det vil betyde, at de elever, der virkeligt har et behov, kan få svært ved at få et tilbud af en tilstrækkelig kvalitet.

Formålet med folkeskolereformen er, at alle elever skal blive så **dygtige**, som de kan blive. Hvilken indlysende ambition. Det har til alle tider været enhver lærers højeste mål. Og hvad betyder det, at alle elever skal blive så dygtige, som de kan blive? Det fremgår klart. De skal forbedre sig i de nationale test i dansk og regning og i PISA-undersøgelserne. Og det vil alle skoler blive målt på. Men hvordan bliver dannelsesmålene i folkeskoleloven målt? Regeringen har hyret McKinsey til at kontrollere, at reformen bliver gennemført i forhold til intentionerne, og at målene nås. De arbejder kun med målbare tal. Det er bekymrende, at regeringen på den måde sætter sig på det kommunale selvstyre!

Med henvisning til 200 året for folkeskolen kan man sige, at vi har bevæget os fra Grundtvig til McKinsey!

På trods af at Slagelse kommune faktisk har afsat de midler til **implementering** af folkeskolereformen, som blev aftalt i økonomiaftalen mellem KL og regeringen - ca. 6,9 mio. kr. og også har overført 17,3 mio. kr. fra fritidsområdet til skoleområdet, er vi alvorligt bange for, at folkeskolereformen alligevel er underfinansieret. Skoleområdet skulle altså få tilført flere ressourcer, og alligevel kan vi nu se, at der nedlægges lærerstillinger i størrelsesordenen, der langt overstiger langt, hvad et svagt

faldende elevtal skulle berettige til. Hvordan skal vi få højnet elevernes udbytte af undervisningen og have en længere skoledag med færre ansatte? Vi forstår det simpelthen ikke, og vi kan ikke få en ordentlig forklaring.

Vil folkeskolereformen så give mulighed for at genskabe respekten for lærerarbejdet og den danske folkeskole? Det kan jeg tvivle på.

Det kan ellers gøres meget simpelt ved, at politikere og arbejdsgivere udviser den nødvendige respekt og tillid til såvel lærernes som ledernes arbejde. De skal have friheden til at gøre det rigtige uden unødig bureaukrati og kontrol. Den respekt og tillid har de ikke udvist de seneste år! Bureaukratiet og kontrollen er kommet tilbage med Lov 409.

På sidste års generalforsamling d. 19. marts havde Kommunernes Landsforening netop varslet **lockout** med start d. 2. april. Vi havde vanskeligt ved at tro, at det i et demokratisk samfund med faste spilleregler for håndtering af konflikter på arbejdsmarkedet – den danske model - kunne komme så vidt. Vi havde nok en mistanke om det. Der var allerede i september lavet en drejebog mellem Moderniseringsstyrelsen og KL om, hvordan overenskomstforhandlingerne skulle ende; nemlig med en konflikt med efterfølgende lovindgreb. Så snart overenskomstkravene var udvekslet i efteråret 2012 lavede Danmarks Lærerforening derfor en kommunikationsstrategi, der gik ud på at forsøge at vinde offentlighedens sympati for vores synspunkter. Kernebudskabet var, at god undervisning kræver god forberedelse. I husker sikkert de mange dagbladsannoncer, plakater og film. De virkede langt henad vejen. Men KL havde også forberedt sig. De spredte bevidst misinformation om vores arbejde og fremstillede lærerne som dovne og forkælede. Lærerne skulle bare ”normaliseres.” Aldrig har en arbejdsgiver talt så nedladende til sine medarbejdere.

Danmarks Lærerforening forsøgte igennem foråret gentagne gange at stille forslag, der kunne imødekomme KL´s krav, men de blev hver gang afvist. KL havde ét mål: at få afskaffet vores aftaleret på arbejdstiden, så Folkeskolereformen kunne finansieres ved, at lærerne skulle undervise to lektioner mere.

Vi fik lockouten og den slog hårdt. Vi kom igennem, men kun på grund af det store sammenhold som medlemmerne i kreds 54 udviste. Det var ret fantastisk, hvad der blev udrettet i den måned i april. Der blev sluppet kreative kræfter løs, der var ubeskrivelige. Fra den samlede kredsstyrelse skal der herfra lyde en kæmpe tak for den medlemsopbakning, der blev udvist i hele april måned. Det var fantastisk, og det var i høj grad med til, at vi også kom videre.

Men lige meget hjalp det. Drejebogen var jo skrevet. Afslutningen på lockouten kender vi alle. KL og Finansministeriet fik deres lov igennem i Folketinget.

Lov 409 er i al sin enkelthed en tilbagevenden til industrisamfundets tankegang. Fabriksmodellen. Du stempler ind og stempler ud. Og ledelsen bestemmer derfra alt. En noget forældet model. For at sige det på en pæn måde, har de, der har skrevet lov

409, ikke på noget tidspunkt været hæmmet af indsigt i, hvor kompleks en skole er som arbejdsplads, og hvordan den reelt fungerer. Vi har haft en arbejdstidsaftale, der satte rammerne for lærernes arbejdstid, hvor der var aftalte uretfærdigheder, men hvor der også var en høj grad af fleksibilitet indbygget. Lærerne lavede det nødvendige arbejde på de tidspunkter, hvor det var nødvendigt. Nu skal alt arbejde udføres indenfor en fastlagt tilstedeværelsestid, der ikke kan tage højde for de udsving i arbejdet, der er henover en uge, en måned, et år. Konsekvensen kan også være, at lærere efter en sygdomsperiode må freestyle sig igennem den første undervisningsdag, da de jo har ikke haft mulighed for at forberede den. De bliver vikarer i eget skema.

Det er interessant, at der for 14 dage siden var en nyhed i TV om, at medarbejdere og arbejdsgivere er glade for, at Danmark er det land i Europa, hvor medarbejderne har den mest fleksible arbejdstid, hvor de kan erlægge dele af deres arbejde hjemme, hvis de selv ønsker det. Det giver mere tilfredse og produktive arbejdere. Det forstår KL og Moderniseringsstyrelsen åbenbart ikke.

Lov 409 giver **to muligheder**. Enten følger man lov 409 som beskrevet, dvs., vi skal kende start og sluttidspunkt, overordnet hvilke opgaver der skal udføres, og der er fuld tilstedeværelse i hele arbejdstiden. Det er ikke DLF, der har ønsket en rigid og ufleksibel lov. Det er KL og Moderniseringsstyrelsen.

Eller der er et alternativ. Den enkelte kommune kan via forhandling med den lokale lærerkreds forhandle en anderledes aftale. Det er ikke os som forening, der står i vejen for en mere fleksibel aftale, det er op til arbejdsgiveren, om lov 409 kan fraviges.

Vi havde dermed også to muligheder: Vi kunne lade KL og kommunen søbe den sure kål, de selv har tilberedt ved at lade udmøntningen af Lov 409 køre efter lovens bogstav, eller vi kunne forsøge at gøre Lov 409 mere tilpasset lærerarbejdet. Vi valgte at forsøge det sidste.

Vi har igennem efteråret og vinteren været i dialog med Center for Skole for at forsøge at lave en lokal arbejdstidsaftale. Det har Slagelse Kommune ikke ønsket. De har i alle drøftelser lagt sig tæt op ad KL´s udmeldinger om, at der ikke skulle indgås nogen former for aftaler, der på nogen måde binder anvendelsen af lærernes arbejdstid.

Vi har nu underskrevet et ”**forståelsespapir**”. Forståelsespapiret indeholder en række præciseringer og formuleringer, der skal danne fundamentet og sætte retningen for implementeringen af Lov 409. De afgørende ord er: Tillid, forpligtende dialog, oplevelsen af retfærdighed og samarbejde. Samtidig skal folkeskolen være en attraktiv arbejdsplads, hvor medarbejderne kan udfolde deres faglighed og engagement.

Vi havde flere og mere vidtgående ønsker til præciseringer end de, der er kommet med. Vi kunne ikke komme igennem med et maksimalt undervisningstimetal, en

sikring af nødvendig tid til forberedelse og efterbehandling, mulighed for hjemmearbejde og timepulje til TR og AMR. Og jeg kan betro jer, at vi har forsøgt alle former for krumspring og argumenter, men forgæves.

Alligevel er det vores vurdering, at forståelsespapiret giver bedre vilkår end Lov 409 alene, og med vores underskrift er vi sikret indflydelse på implementeringen og evalueringen og dermed også på fremtidige ændringer og forbedringer.

Jeg skal understrege, at vores underskrift på forståelsespapiret på ingen måde er udtryk for, at vi mener, at Lov 409 er et godt fundament for arbejdstiden. Lov 409 vil gøre, at alle vil opleve radikale ændringer af deres arbejdstid, der efter vores opfattelse vil forringe lærernes og børnehaveklasseledernes muligheder for at levere en ordentlig undervisning. Vil der være balance mellem opgaver og tid? Forberedelsestiden vil helt sikkert komme under pres. Og jeg har meget svært ved at tro, at lederne i dialog med den enkelte ansatte, og det kan være både 20 – 40 og 60, vil kunne give alle en oplevelse af, at der har været en retfærdig fordeling af arbejdsopgaverne, men det bliver deres opgave. Vi vil i den kommende tid arbejde intenst på at støtte TR til at tage de nødvendige drøftelser i MED-udvalg og på personalemøder.

Vi går fra en kollektiv arbejdstidsaftale til en individuel arbejdstidstilrettelæggelse. Her er det afgørende for oplevelsen af retfærdighed på skolerne og for hele arbejdsklimaet, at der er total åbenhed omkring den enkelte lærers arbejdsplaner. Vi skal bruge de værdier, der var fremherskende under lockouten: Sammenhold og solidaritet! Det kræver en tæt dialog mellem lærerne. Her er klubmøderne helt afgørende!

Vi vil i den kommende tid følge implementeringen af Lov 409 helt tæt, og vi vil bruge de aftalte månedsvise møder med skolelederne og forvaltningen til at lave de nødvendige justeringer. Endelig vil vi arbejde intenst på, at evalueringen af udmøntningen bliver foretaget, så den giver et retvisende billede af lærernes, børnehaveklasseledernes og skoleledernes oplevelse af udmøntningen.

Det er helt klart, at når lederne har fået ledelsesretten over alle dele af lærernes arbejdstid, så har de også fået ledelsespligten. Det betyder, at hvis det viser sig, at der for den enkelte lærer IKKE er overensstemmelse mellem arbejdstid og opgaver, og at der IKKE er den tilstrækkelige tid til at udføre samtlige opgaver med og omkring undervisningen – herunder forberedelse og efterbehandling, skal problemet forelægges den rette, nemlig skolelederen. Han har nu ledelsespligten.

KL er i sin retorik fremme med, at TR ikke længere har nogen betydning på skolerne. Intet er mere forkert. Rammerne og retningslinjerne for udmøntningen af Lov 409 skal aftales lokalt, og det giver TR endnu større betydning, og det kræver endnu mere tid. Endelig er TR fortsat talsmand for medarbejderne og kan overfor ledelsen fremlægge forslag, henstillinger og klager fra medarbejderne samt optage forhandling om lokale forhold. Vi har da også i Forståelsespapiret betonet TR og AMR´s vigtige

rolle fremover. Det ser vi gerne afspejlet i gode forhold for vores tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter!

Vil Lov 409 så give mulighed for at genskabe respekten for lærerarbejde og den danske folkeskole? Det tvivler jeg på.

Slagelse kommune sætter sejl. Sådan lød overskriften på konstitueringsaftalen efter kommunalvalget, som jo bekendt betød et systemskifte i Slagelse kommune.

Hvad kan vi så forvente os? Der er lavet en 100 dages plan og en 6 måneders plan, hvor direktionen skal komme med en lang række forslag, handleplaner og ændringer, der i overskrifter vil handle om effektivisering, decentralisering, konkurrenceudsættelse, rationalisering, forenkling og øget borgerinddragelse samtidigt med, at man vil gøre Slagelse Kommune til en attraktiv bosætnings- og erhvevsvenlig kommune. En del af forslagene vil kun berøre skoleområdet perifert, mens andre vil få større betydning.

Der er ingen tvivl om, at der også vil blive stillet krav til skolerne om **effektiviseringer** og **rationaliseringer**. Men der er heller ingen tvivl om, at vi allerede har effektiviseret og rationaliseret på skoleområdet. Lad mig nævne: Lærerne skal fra næste skoleår undervise i gennemsnit to lektioner mere om ugen. Vi er næsten i mål med regeringens mål om inklusion af 95 % af elever med særlige vanskeligheder, uden at der er tilført skolerne nævneværdigt flere ressourcer. Antallet af lærere er reduceret med 12% siden 2009, mens antallet af elever kun er faldet med 2%. Så på skoleområdet er der slet ingenting at komme efter!

Decentraliseringsbølgen vil også fortsætte. Kommunen fortsætter sit ledelseskoncept udtrykt i: ”central styring – decentral ledelse”. Mere magt til den decentrale leder. Det kan på mange måder være godt nok, da det jo er den decentrale leder, der ved, hvor skoen trykker. Men hvis det betyder, skolelederne oplever sig mere og mere som virksomhedsejere, hvor der ikke er ansvar for et fælles skolevæsen, er det skidt.

Og vi ser tydelige tendenser:

I drøftelserne om **forståelsespapiret** var det tydeligt, at skolelederne ikke ville være med til noget, der begrænsede deres frihed til at tilrettelægge lærernes arbejde efter skolelederens hoved. Det bekymrede dem tilsyneladende ikke, at vilkårene for lærerarbejdet dermed bliver forskellige fra skole til skole. Bagsiden af den medalje er jo, at skolerne nu kommer i en konkurrence om at tilbyde de bedste vilkår for lærernes arbejde, og det er måske ikke så skidt for lærernes arbejdsforhold, men det er skidt for kontinuiteten i arbejdet på skolerne, hvis der hvert år er store udskiftninger i personalet, fordi man flytter efter bedre forhold.

Skolerne **konkurrerer** i større og større udtrækning om eleverne i stedet for at arbejde sammen, og profileringen foregår på andre skolers bekostning. Det er rygsækmodellen, der har været drivkraften til denne konkurrence. Nu er der så vedtaget en ny ressourcetildelingsmodel den såkaldte kombinationsmodel, men den

fjerner ikke incitamentet til en uskøn konkurrence skolerne imellem. Kombinationsmodellen udjævner lidt af forskellene og skulle garantere, at alle skoler kan levere et ordentligt og nødvendigt undervisningstimetal til eleverne, men den har fortsat en stor tildeling pr. elev og dermed fortsat incitament til at tiltrække elever fra andre skoler.

Vi har i mange år haft en **forflyttelsesaftale** i Slagelse kommune, hvor man skulle tage videst mulige hensyn til frivillighed i forbindelse med overskud af lærere på enkelte skoler. Den aftale er opsagt, og vi har hele foråret kæmpet ihærdigt for, at skoler ikke har afskediget lærere, før der var et samlet overblik over stillingssituationen i hele kommunen, samtidigt med at andre skoler har forsøgt at ansætte lærere – måske for at undgå at få overført overtallige lærere fra andre skoler. Vi forsøger at holde skolerne og Center for Skole fast på, at det altså er hele kommunen, der er lærernes ansættelsessted og ikke kun den enkelte skole.

Også i 2013 er skolerne samlet set kommet ud med et **overskud** denne gang på godt 5 mio. kr. Det er ikke et udtryk for, at skolerne svømmer i penge. Noget af overskuddet er opsparing til en større investering, men hovedparten stammer fra, at skolelederne er så bange for at komme ud med et underskud, at de oparbejder en pulje til imødegåelse af uforudsete udgifter. Det er helt og aldeles tåbeligt, at kommunen har et økonomisk styringssystem, der gør, at en del af de penge, der bevilges til eksempelvis skolerne, IKKE bruges til ansættelse af flere lærere. Dem ville der ellers være god brug for ude i virkeligheden. Det må være muligt at lave et system, så store uforudsete udgifter dækkes centralt. Vi har presset ihærdigt på for at få lavet ændringer på dette område. Kommunens økonomiske forvaltning har nu udsendt et materiale, hvor de beder om input til at få gjort det smartere. Jeg håber, at alle skoler vil tage opfordringen op og indsende forslag.

Det **fælles skolevæsen** har en fremtrædende plads i kommunens netop vedtagne skolepolitik. Det skulle gerne blive til mere end fine ord på et stykke papir. Det kræver, at alle vi, der mener noget med et fælles skolevæsen, også arbejder aktivt for det!

Kommunens samlede økonomi er under pres af et faldende indtægtsgrundlag og dermed faldende beskatning og et faldende indbyggertal. Kommunen mister indbyggere i størrelsesordenen 300 om året i det kommende år. Det alene betyder manglende indtægter fra staten på ca. 20 mio. kr. Hertil kommer det faldende skattegrundlag og større udgifter til overførselsindkomster. Det vil medføre, at der ved budgetlægningen i kommunen for 2015 vil skulle findes besparelser. Men som ovenfor nævnt: Skoleområdet har igennem de seneste år båret store besparelser! Her er intet at komme efter.

Den betrængte økonomi kan også medføre forslag til anderledes måder at levere de nødvendige velfærdsydelser på. Her kan frivillighed komme til at spille en rolle. Frivillighed har vi kendt i det danske samfund i mange år. Hele idrætslivet i Danmark er i høj grad båret af frivillige. Begrebet er ret fremtrædende i ældreområdet, og nu

kommer det også ind på andre områder og måske også i en vis udstrækning på skoleområdet. Det er afgørende vigtigt, at man på den enkelte skole får taget grundige drøftelser om brugen af frivillige. Det er vigtigt at huske på, at de ikke må tage ordinært arbejde, og at de netop er frivillige. Det betyder, at man ikke i sin planlægning kan regne med, at de dukker op. HovedMED-udvalget vil i den kommende tid drøfte emnet grundigt og komme med anbefalinger til alle arbejdspladser.

Inklusionsdagsordenen ruller fortsat ud over skolerne. Til specialpædagogisk bistand og vidtgående specialundervisning blev der indlagt en besparelse på 10,5 mio. kr. i 2013. De skulle hentes ved en anderledes organisering af tilbuddene og mere inklusion. Ved beskrivelse af et nyt og lavere serviceniveau og ved en ny budgettildelingsmodel. Hvor langt er man så nået? Pengene er fjernet. Attekærgård og Havrebjerg heldagsskoler er blevet slået sammen, og der er færre og færre elever, der bliver visiteret til vidtgående specialundervisning på kommunens specialskoler og heldagsskoler. Det har som naturlig konsekvens, at mange flere elever er blevet inkluderet i normalundervisningen uden, at det kan ses, at der følger ekstra ressourcer med. Det har entydigt presset den enkelte lærer i sin daglige undervisning, at hun har skullet planlægge en undervisning, der også har skullet nå elever med særlige behov. Det viser den undersøgelse, vi lavede om lærernes oplevelse af inklusionen ganske tydeligt. Men det bliver værre endnu. De 9 mio. kr., Byrådet afsatte til forebyggende foranstaltninger på skolerne, forsvinder pr. 1. august 2014. Det er ganske enkelt en katastrofe. Nu bliver inklusion af elever med særlige behov jo entydigt en sparerøvelse og ikke et forsøg på at give de elever en bedre skolegang og en følelse af at være en del af samfundet!

Der skal penge med ud til en øget inklusion, og der skal sættes massivt ind med efteruddannelse af de mange lærere, der skal inkludere flere elever i normalundervisningen. Ellers vil det ikke lykkes.

Inklusionsdagsordenen er også med til at presse vores medlemmer, der er ansat på specialskoler, heldagsskoler og på CSU på antallet af stillinger. Der bliver færre elever at undervise på de nævnte steder, hvor lærerne har de spidskompetencer, som er vigtige at bevare.

Et **alternativ** kunne være, at man i kommunen tager bemærkningerne i skolepolitikken alvorligt om, at ikke alle elever vil have gavn af at blive inkluderet i normalskolerne. Beslutningen om at samle Heldagsskolen, Klostermarken og CSU på en ny renoveret Nørrevangsskole bør være starten på, at etablere et attraktivt alternativt tilbud til de elever, der har behov for et andet tilbud end det, normalskolerne kan give. Det at samle kompetencerne kan gå hen og danne skole for andre kommuner, der alle har problemer med inklusion af elever med vidtgående behov.

Også vores medlemmer på Ungdommens Uddannelsescenter er presset på deres levebrød. Forslaget til omlægningen af uddannelsesvejledningen vil betyde, at der

frem til 2020 skal skæres 1/3 af UU-vejlederne væk. De tilbageværende skal koncentrere sig om 20% af de svageste unge, mens resten kan fortsætte deres søvngængeragtige gang mod gymnasiet, selvom reformen netop skulle få flere unge til at vælge erhvervsuddannelserne. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Vil udviklingen i kommunen så give mulighed for at genskabe respekten for lærerarbejdet og den danske folkeskole? Det tvivler jeg på.

Hvordan kommer vi til at kunne leve med ovenstående udfordringer, for nu ikke at bruge for negativt et udtryk?

Gør vi det ved at tage fabriksarbejderkasketten på? Stemple ind og ud? Kun at gøre hvad man bliver beordret til? Ved ikke at bekymre sig om eleverne og tænke på undervisningen en stor del af den vågne tid?

Jeg tror det ikke!

Lad mig erindre om, at lærernes vigtigste betydning altid har ligget især i den relation mellem lærer og elev, som har været kernen i enhver form for skolegang. Lærerne har igennem tiden haft stor indflydelse på elevernes trivsel, fremtidsudsigter og livssyn – ud over den viden og de færdigheder, undervisningen og læringen skaber hos eleverne. Det skal vi bevare. Ellers mister vi vores professionsidentitet.

Vi skal huske tilbage til, hvad det var, der gjorde, at vi besluttede os til at uddanne os til lærere. Det skal vi holde fast i på trods af de nuværende fortrædeligheder. Det er mørkest lige før daggry.

Vi skal have relanceret **Danmarks Lærerforenings professionsidealer**. Det er lange måske lidt umoderne formuleringer. Vi skal ind til det centrale. De udtrykker om noget, hvad der er det vigtige i arbejdet som lærer.

- Opfyldelse af folkeskolens målsætning efter bedste evne.
- Indøvelse af eleverne i dansk demokratisk livsform.
- Fremme den enkelte elevs værdifulde vækst og udvikling som menneske.
- Medansvar for hver enkelt elevs opdragelse og undervisning.
- Indgå i et ligeværdigt og tillidsfuldt samarbejde med forældrene.
- Bidrage til udviklingen af elevernes menneskelige, sociale og politiske dannelse.
- Engagere sig i almenmenneskelige livsspørgsmål og vise medleven i samfundet.
- Reflektere over og aktivt udvikle sin praksis.
- Udføre de betroede opgaver bedst muligt.
- Samarbejde ligeværdigt og loyalt med kolleger.
- Påtage sig medansvaret for at virkeliggøre folkeskolens værdier.

Det er det lærerarbejdet drejer sig om. Vi må sammen arbejde på, at det også bliver muligt med de nye rammer.

Jeg vil slutte med som sidste år at citere fra foreningssangen:

”Lad os glæde os over det udsyn, vort arbejde gi´r
Ved en daglig forening af gamle og nye værdier.
Vi har skabt Danmarks Lærerforening, så lad os stå ved:
Der, hvor menneskets værd bli´r forsvaret, må vi være med”.

Det var, hvad jeg havde valgt at tage med i dette års mundtlige beretning.
Jeg er naturligvis villig til at kommentere andre forhold i relation til lærernes arbejde, kredsens arbejde eller forhold i kommunen.

Jeg håber, at den samlede beretning – både den skriftlige og den mundtlige – vil give anledning til kommentarer og synspunkter fra forsamlingen.

Med disse ord overgiver jeg beretningerne til generalforsamlingens behandling.